

MOCIÓ DE RECONeixEMENT A LA II REPÚBLICA I ALS SEUS ALCALDES I ALCALDESSES

Durant els primers anys de l'anomenada transició, la memòria històrica i la veritat dels fets de la Gerra Civil i la repressió subsegüent, que havien estat sistemàticament negades pel franquisme, van ser també silenciades.

Ni que només fos per aprendre la lliçó d'allò que mai més no hauria de tornar a passar, hauríem de fer l'acte de justícia històrica de recordar i, si cal, homenatjar, aquells que s'ho mereixen.

Un acte així no causarà cap víctima i servirà per honorar i recordar les persones que van caure defensant les llibertats des de la República legalment constituïda i els que van ser víctimes de l'odi desfermat per la repressió i que, tot i el temps transcorregut, ho continuen sent.

No podem permetre que quedi en l'oblit el paper que varen jugar la societat amb els seus alcaldes i alcaldesses republicans, en l'avanç de transformació de la nostra societat, en defensa de les llibertats individuals i col·lectives i per la justícia social.

Tampoc podem permetre que quedin en l'oblit les més de 30.000 persones afusellades a Espanya en les fosses del silenci.

El 9 de desembre de 1931, les Corts republicanes van promulgar la Constitució més avançada del seu temps, en l'article primer definia a l'Estat Espanyol com:

"Una República democràtica de treballadors de tota classe, que s'organitza en regim de llibertat i de justícia".

La II República va aixecar l'ànim del poble amb un programa alternatiu a la vella Espanya cacic de la Restauració, amb un programa de canvi social basat en la reforma agrària i el protagonisme del moviment obrer, la separació de l'Estat i de l'Església, el control democràtic dels cossos armats, una ambiciosa feina educativa i cultural i una resposta política a la pluralitat nacional de l'Estat Espanyol, reconeixent els Estatuts d'autonomia de Catalunya, Euskadi i Galícia.

Entre els principals avanços, la República va obrir la porta a la participació política de les dones, que van conquerir el dret a vot, el matrimoni civil i el dret al divorci.

La República va ser una forma d'estat que els ciutadans es van dotar de manera democràtica, i que va ser truncada per la traïdoria del cop d'estat del 18 de juliol del 1936. Les forces armades, que sempre tenen per missió defensar l'ordre establert, es van revoltar contra els seus superiors, perdent, amb aquest gest traïdor, tota la dignitat militar. El poble només es tenia a ell mateix per defensar-se, vet ací l'inici de la gerra civil que mai no s'havia d'haver donat.

Les pràctiques obstruccionistes fetes per uns governs o altres de la transició ençà, posen de manifest l'extrema debilitat de la cultura democràtica, L'Estat espanyol durant molts anys no va adoptar cap mesura per revisar i anul·lar els processos vergonyants que van conduir a l'execució de milers de ciutadans durant la dictadura.

Ens costa mirar-nos als ulls i demanar-nos perdó, amplis sectors de la societat ja ho han fet, com els monjos de Montserrat, i quasi la totalitat dels partits d'esquerres, no tenen el més mínim odi o ànim de revenja, com sinó hagués estat possible la transició. Altres sectors resten tancats en l'arrogància i no reconeixen cap culpa. Cal, més que mai, entendre que les diferències es dirimeixen en l'àmbit de la política parlamentària, sempre comptant que tindrem actituds democràtiques plenes de respecte i tolerància, i mai més fent us del poder econòmic

per atiar cops militars al marge de la legalitat. Tindrem sempre com a mirall la Declaració Universal dels Drets Humans.

Avui Catalunya té un Estatut que contempla la memòria històrica, en el seu article 54 es llegeix:

1- La Generalitat i els altres poders públics de Catalunya han de vetllar pel coneixement i el manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la resistència i la lluita per les llibertats democràtiques i els drets nacionals i socials. Amb aquesta finalitat, han d'adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al coneixement i la rehabilitació de tots els ciutadans que han patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i l'autogovern de Catalunya.

2- La Generalitat ha de vetllar perquè la memòria històrica es converteixi en símbol permanent de la tolerància, de dignitat dels valors democràtics, de rebuig dels totalitarismes i de reconeixement de totes les persones que han patit persecució a causa de llurs opcions personals, ideològiques o de consciència.

Diverses entitats ciutadanes, centres educatius, partits polítics, persones a títol individual i la majoria d'Ajuntaments d'arreu de Catalunya, han realitzat un seguit de tasques culturals i de informació per tal de recordar i recuperar la memòria històrica d'aquesta etapa. Cal destacar a L'Amical de Matthausen, i d'altres que, per mor de la brevetat, no esmentarem. L'Estat espanyol tot just ha aprovat la Llei de Memòria Històrica el 27 de desembre del 2007.

Avui moltes persones grans que van viure aquella etapa esperançadora, i que van combatre a la cruel gerra civil, segueixen amb nosaltres. Van patir també quaranta anys de dictadura, privats de llibertats i drets bàsics, i amb l'arribada de la democràcia han hagut d'esperar que se'ls comenci a reconèixer la lluita i defensa del Govern legítim de la República que representava la voluntat majoritària de la ciutadania de l'Estat espanyol.

Per tot això, l'Alcalde President de l'Ajuntament d'Aiguafreda amb el seu Equip de Govern proposa al Ple Municipal l'adopció dels següents acords:

Primer. Reiterar la condemna a l'aixecament militar del 18 de juliol de 1936, contra el poble i el govern legítim de la II República espanyola.

Segon. Saludar i recordar la II República espanyola, en el seu 78è aniversari, i el gran llegat que suposà per a les nostres generacions.

Tercer. Que cada 14 d'abril, coincidint amb l'aniversari de la proclamació de la II República, llueixi la bandera republicana a l'edifici del Consistori, per tal de retre homenatge a totes les persones que van caure defensant l'Estat Republicà.

Quart. Fer un homenatge públic als Alcaldes i Regidors de les corporacions dels governs municipals d'Aiguafreda en el període de la II República, i promoure accions per la recuperació de la memòria històrica per recordar que va suposar la seva valuosa tasca.

Cinquè. Proposta de dedicar un memorial urbà, en forma de petit monument, als Alcaldes i Regidors republicans, fent esment de la seva condició republicana. Així mateix fer-ho extensiu a tots els herois caiguts en defensa de les llibertats i la pau.

Jordi Sambola Serres
Alcalde d'Aiguafreda

Aiguafreda 17 de març de 2009